

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan svečer, imamo nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za osnanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se osnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari. — Telefon št. 34.

Po deželnem zboru.

II.

Z dogovori, dognanimi mej narodnima strankama v deželni zbornici, razrušeni so poprejšnji dogovori, ki so vezali narodno stranko s klubom velikoposestnikov. To je prvi uspeh takomenovane sprave. O razrušenih dogovorih ne bomo mnogo pisali. Razrušili so se brez težave, posebno tudi zategadel, ker veleposestniki sami niso na nje mnogo važnosti pokladali. Najboljši dokaz, kako neutemeljen je bil hujekajoči krik, kojega so ob mejah, kakor tudi na Kranjskem zaganjali radi teh dogovorov, kojih vsebine prav za prav nikdo ni poznal, in koja vsebina niti zdalja ni bila taka, kakor je bila vsebina nekdanjih dunajskih koalicijskih dogovorov, katerim se je kanonik Klun s svojimi prijatelji prav rad pokoril, ne da bi se mu bilo izdajstvo ali re-negatstvo v obraz metalo. Naše prepričanje je še vedno, da dogovori z velikim posestvom narodni stvari v ti kronovini niso ničesar škodovali, pač pa so bili neprijetni in osodepolni za katoliško-narodno stranko, ki je vseh teh dogovorov prišla ob vsako veljavo tako v zbornici, kakor v deželnem odboru. O tem ne bomo dalje pisali. Bodi pozabljeno, kar je bilo! Toliko pa lahko pristavimo, da je prej kot ne tako imenovana zveza s nemškimi veleposestniki s svojimi dejanskimi posledicami, kakor so se skoraj dan za dnevom kazale v deželnem odboru, največ pripomogla v to, da so se voditelji katoliško-narodne stranke, ki so nas na katoliškem shodu z bičem iztempelna izganjali, tako zelo omeščali, da se je z njimi pametno razpravljati dalo. Ta uspeh, kakor tudi dejstvo, da so večkrat omenjeni dogovori pričetkom sedanje deželnozbornske dobe brezdvobeno narodno-napredno stranko rešili popolnega pogina, (ker bi drugače katoliško-narodna stranka čisto gotovo bila prišla v staro, ožjo dotiko z velikoposestniki) naj uplivata na to, da se polagoma očistijo pojmi o velikokrat napadeni, in v prvi vrsti od klerikalnih fanatikov zelo sovraženi „zvezi“ z Nemci!

Drugi uspeh spravi ugoden je za narodno-napredno stranko. Ravno kar je še bilo, ko se je po celi Kranjski razlegla bojni vik proti napredni

stranki, in ko se je dokazovalo, da taka stranka mej Slovenci nima eksistenčne pravice, in da se mora s stebлом in koreninami izrjaviti iz zemlje slovenske. In sedaj skleniti katoliško-narodna stranka in stranka narodna napredna dogovor, kojega je oficijalno vodstvo obeh strank slovesno potrdilo, in kojega glavna in najbistvenejša točka se glasi, da se ta dogovor ne sme nikdar tako zasukati, da bi vseh njegovih strank morali stranki zatajiti svoja napredna, oziroma svoja katoliška načela. S tem je — če se smemo tako izraziti — od strani katoliško-narodne stranke oficijalno pripoznana opravičenost naše napredne stranke, in to priznanje je pač prvo, katero smo do danes doživeli! S tem pa je tudi upravičeno stališče, koje je naš list v tem pogledu vedno zavzemal. To stališče se izrazi kratko tako, da sta na Kranjskem potrebni dve narodni stranki, ki naj tekmujeta jedna z drugo pri delovanju za koristi naroda. Boj mora biti, opozicija mora obstajati, gre pa se samo za to, da se ta boj vodi za načela, in ne za osebe. Če bode sprava res uplivala na to, da se tekmovanju mej narodnana-predno in mej katoliško-narodno stranko odvzame pečat razdivjane osebnosti, ter mu pritise pečat dostojne stvarnosti, potem smo v političnem življenju napravili korak, kojega mora vsak rodoljub le radostno pozdravljati. Tukaj pa nam je jako previdno postopati. Katoliška narodna stranka ima v sebi nekaj nevkrotljivih elementov, ki bodo sedaj popularnosti iskali s tem, da bodo na svojo lastno pest politiko kovali, in da bodo tu in tam upor zanetili, ter na svojo lastno odgovornost divjali po svoji stari navadi proti naši napredni stranki. In največja napaka bi bila, če bi naša stranka zadremala in obe roki križem držala, češ, s „spravo“ je sedaj vse poravnano, sedaj se nam ni treba ničesar bati, in brez skrbi lahko prav sladko zaspijemo. Ko bi se zopet probudili, bi doživeli največjo prevaro. Vse „spravo“ so se nam glede organizacije naše stranke ustvarile nove in težavne naloge. To sprevidelo je tudi vodstvo narodne napredne stranke in zategadel je izvrševalni odbor soglasno sklenil, da se imajo pričetkom meseca maja sklicati v Ljubljano vsi zaupniki z de-

žele na shod, pri kojem se bode posebno o tem posvetovalo, kako naj se pospeši organizacija narodne napredne stranke, in kaj naj se vkrene, da se vseh sprav ne zaduši vsako samostojno delovanje naše stranke.

Odstop Gautschevega ministerstva.

Kakor blisk iz jasnega, tak utis je naredila pozno v noči od sobote na nedeljo razglašena vest, da je cesar vzprejel demisijo Gautschevega ministerstva, da je imenoval grofa Thuna, svoječasnega češkega namestnika, ministerskim predsednikom ter mu naročil sestaviti novo ministerstvo.

Kar čez noč je baron Gautsch izginil s površja. Od Hohenwartovega padca se kaj tacega v Avstriji še ni primerilo. Presenečenje pa je toliko večje, ker ni nihče pričakoval, da se letos, v jubilejskem letu, sploh zgodi kaka prememba v ministerstvu.

Gautsch je bil komaj tri mesece na krmilu in padel je, ne da bi bil kdaj stopil pred parlament, padel je kot žrtev zakulisnih bojev. Gautsch je bil prevzel 27. novembra l. l. ministersko predststvo. Njegova naloga je bila pridobiti Nemce, da omogočijo delovanje parlamenta in dognati obnove nagodbe.

Tudi kdor nima simpatij za barona Gautscha, mora priznati, da je še dosti srečno dognal premembo jezikovnih naredb. Premenil jih je tako, da so z njimi zadovoljne prav za prav vse stranke, Nemci in Čehi, izvzemši seveda nacionalce. Jezikovne navedbe torej ne morejo biti uzrok Gautschevemu odstopu, toliko manj, ker se prizadete stranke o njih končno še niti izrekle niso, kar pa je Gautsch družega ukrenil, tudi ni tako, da mu je bilo treba radi tega odstopiti.

Notranjepolitični razlogi pač niso prouzročili Gautschevega odstopa, prej težave, katere dela Ogerske obnove nagodbe; usiljuje se pa tudi misel, da je bil odstop Gautschev že prej sklenjena stvar, da je Gautsch ostal le toliko časa, da z novimi jezikovnimi navedbami pripravi pot svojemu nasledniku in da je bil radi tega drž. zbor sklican

LISTEK.

Franica.

(Spisal Ivan Š. Mrakov.)

Stala je pred velikim izložbenim oknom. V prostorni, visoki, z električnimi luči razsvetljeni izložbi so bile same punčike, zlatolaske črnih očij, črnolaske plavih očesc... nič kakor same punčike v svilenih oblekicah in s steklenimi čevlji. Stala je dolgo in gledala.

„Poljubljam roko, gospa —“. Visok, širokopleč gospod jo ogovori.

Skoro se ga je ustrašila. Stresla se je, plaho ga pogledala...

„Dober večer, gospod.“ — Z očmi ga je vpraševala nekaj skrivnostnega, nekaj, kar leži potopljeno v globočini njenega srca.

„Ste se li zamaknili v igračice... Ali zbirate za božično darilo? Menda vendar ne meni?“...

„Vam?“ — In zopet ga je pogledala s postranskim, jeznim pogledom. „Vam takih igrač ni še treba; pa si jih tudi ne želite!“

„Ne želim?“ — O gospa, kaj bi mi bilo ljubše, kakor droben, živ, zlatolas keberček!“

„Oh, doma je pusto, prazno, dolgočasno; moški se hodite rajši zabavati v gledališča, v kavarne igrati, popivati z ljubiciami.“

Začel se je opravičevati.

„Kaj naj sicer pričnemo? Berem, igram glasovir, legam na sofo in kadim? Naj li prespim dan in noč?“

Ni ga poslušala... vsa je še bila pri izložbi: punčike, punčike...

„Pa ravno prav, da sem Vas dobila. Greste li v gledališče?“

„O, z veseljem, milostna. — Kjer ste Vi, gospa, tam...“

„Nikari poklonov! In še takih! — Pridržite jih rajši za ljubico.“

„Prevzel mi jo je že baron Sljuka.“

„Torej zopet vdovec! Zato ste sedaj toliko na ulici in tolikokrat v gledališču!“

„Škoda, fino dekletce je bilo,“ je vzdihnil on.

„Ste se li morda celo zaljubili vanjo?“

„Zaljubljen? — O, Bog nas obvari — take nesreče. Hipno morda! — A trajno? Nikdar. Pa katera ljubezen je trajna — gospa, katera?“ Delal se je filozofa. Zaljubljen je vpiral vanjo svoje vroče oči izpod obrvij.

„To je načelo vseh moških. — Le izpremena krajša Vam čas...“

„In žensk, milostna?“

„Do svidenja v gledališču! — Loža 17! — Torej gotovo!“

„Poljubljam roko!“

Najela si je izvoščka, stisnila se v kot in strmela skozi potna okna brez mislij, a v srci s čutom neskončne praznote. Punčike, punčike! Kdaj jo kupi ona svoji — Slavici. — Dà, dà, Slavica bo, Slavica ali pa — Danica... Dà, Danica ali pa Slavica...

Prišedša domov je pozvonila hišinji.

„Pripravite obleko za gledališče! Črno krilo, roza bluzo —“

„Ono svileni, ki jo je zadnjič prinesla šivilja?“

„Dà, ono; bele rokavice, klobuk z makovimi cveti... Koliko je ura?“

„Šest? — Je-li zakurjeno v kopališni sobici?“

„Da, milostna. — Ravno je bil gospod so-prog tam!“

Hišinja je odšla, gospa Franica pa si je dela klobuk z glave, vzela s pleč pelerino; v naglici se oblekla v domačo opravo, nočni plašč, odklenila

na 21. t. m., dočim je bil prvotno določen za dan 15. t. m.

Naslednikom barona Gautscha je imenovan grof Franc Thun-Hohenstein. Grof Thun je bil že nekaj tednov imenovan kot kandidat za ministersko predsedstvo. Pred štirinajstimi dnevi je bil pri cesarju ter bival že teden dni neprestano na Dunaju. Grof Thun je bil rojen 2. septembra 1847. l. v Frankobrodu, kjer je bil njegov oče prezidijalni poslanik. Po izvršenih pravoslovnih študijah se je posvetil grof Thun vojaškemu stanu, a l. 1877. je izstopil kot dragonski nadporočnik in bil 1879. leta voljen v drž. zbor in kmalu tudi v češki dež. zbor. V obeh zbornicah je zastopal državno-pravno stališče fevdalnega plemišstva in Čehov. Dne 5. oktobra 1888. je v senzacionalnem govoru proti prevladi nemštva dejal v deželni zbor: „Naj bi maziljenje in kronanje s krono sv. Vavla utrdilo vezi, ki vežejo ljubljene vladarja z zvestim narodom Čehov!“ L. 1889. je bil grof Thun imenovan češkim namestnikom. Čehi so ga navdušeno pozdravili. Toda ljubezen ni trajala dolgo. Ko so se l. 1890. Mladočehi z vso odločnostjo ustavili punktacijam katere je grof Thun v dež. zboru branil, nastal je mej Čehi in Thunom ljut boj. Radi „omlacinških“, pojavov je bilo leta 1893. proglašeno v Pragi izjemno stanje, in odtlej so mu stali Čehi vedno sovražno nasproti. Vendar je ostal Thun tudi mej koalicijskim ministerstvom, ali z nastopom grofa Badenija je bilo stališče Thunovo docela omajano, in l. 1896. je odstopil. Po padcu grofa Badenija se je takoj govorilo, da mu bode naslednik grof Thun, ki se je mej tem Čehom zopet nekoliko približal, a imenovan je bil Gautsch. Po preteku 8 dneh, odkar je bila sprejeta v češkem dež. zboru državno-zborska adresa, pa je zasedel ministerskega predsednika stol grof Thun, nekdanji „Kronungs-Stathalter“.

V Ljubljani, 7. marca.

Nove jezikovne naredbe. Dočim so Čehi z novimi Gautschevimi jezikovnimi naredbami kolikor toliko zadovoljni, oglašajo se nemški časopisi in poslanci drug za drugim ter jih zavračajo skoraj prav tako odločno kakor Badenijeve. Na čelu vsem stojita seveda „Ostdeutsche Rundschau“ in „Bohemia“, potem „Grazer Tagblatt“, „Deutsche Zeitung“, „Deutsches Volksblatt“ in tudi „Neue Fr. Presse“. Najodkritosrenejši je posl. dr. pl. Hochenburger, ki piše, da Nemci ne smejo odnehati prej, da se proglasi nemščina zakonskim potom državnim jezikom. Ta teden bodo imeli voditelji nemških strank na Dunaju sejo, na kateri določijo svojo taktiko glede novih naredb. Več na listov svetuje nadaljevanje obstrukcije.

V kritičnem času. Pod tem naslovom se bavi „Politik“ z novimi jezikovnimi naredbami, ki Čehov baje ne zadovoljujejo, temveč jim z Badenijevi naredbami dane jezikovne pravice znatno omejujejo. Vendar Čehi ne pojdejo v opozicijo, saj bi razbili s tem desnico, katere je navzlic spletkarenju dr. Ebenhoa v svojih avtonomističnih načelih solidarna. „Politik“ pozivlja češke poslance, naj se žrtvujejo za poslednji poskus; ako se ne obnese niti tak, morejo še vedno zapustiti večino in začeti svojo politiko.

omaro, vzela iz nje dvoje rjuh z velikim modrim monogramom in šla v kopelj.

„Mrzlo je danes; zakaj niste bolj zakurila?“

Hišinja je molčala in si mislila: danes je nitna...

Gospa Franica se je dobro prekopala. Lahno pevaje je šla v svojo sobo in odtod k soprogu v njegovo delalno izbico. Lahno je potrkala.

„Prosto,“ veli trdo soprog.

„Si li doma, ljubček? — Kako je vendar to?“

Naslonila se je na njegovo ramo in ga poljubila.

„Kaj pišeš?“

„Eh, prijatelju!“ — Pisal je dalje.

„Doktorja Stržena sem povabila v ložo,“ je dejala in se oprla na pisalno mizo.

„Bo li prišel?“

„Obljubil je, da pride.“ —

„Dobro!“

Pisal je dalje. Čez nekoliko časa pa je dejal:

„Pojdi se vendar opravit. Kaj stojiš in čakaš? Ali si naročila kočijažu?“

„Sem,“ mu je odvrnila tiho in šla v svojo sobo.

Mehanično je zrla v ogledalo, ko ji je hišinja vila lase. Prejšnja otožnost, poparjenost se je je iznova polasčala.

(Dalje prih.)

Avstrija in avstr. Slovani Kakor veteras od leta 1848 se je oglašil v razpravi o deželni proračunu v češkem deželni zboru znani rodoljub in mecen grof Harrach. Omenivši tedanjih bojev, je rekel, da je sedanja doba jako slična t-danji in ravno tako nevarna. To nevarnost je povzročilo jezikovno vprašanje, ki se uriva med kraljestvo češko in avstrijsko državo. Ta je ključ za rešenje avstrijskih stvari ob tem vprašanju. Vsa Evropa pričakuje od Čehov, da ustvarijo podlago preporeda Avstrije. „Jaz smatram češki in avstrijski partijotizem za jedno in isto in sicer zato, ker se vsi avstrijski narodi morejo razvijati v svezi s to državo. Bodočnost Avstrije je ravno v tem, da je v njej različnih narodnostij. Ako bi ne bilo Avstrije, bilo bi neprestanega drgnjenja med nemškim in raskim orjakom. Na korist obeh teh dveh je, da se ohrani naša država. Ne govorim o narodu češkem, ker se kakor Slovani moramo smatrati za zaveznike vseh Slovanov Avstrije!“ je dejal govornik. „Še drug vzrok je, po katerem je možno spoznati važnost Avstrije za avstrijske Slovane. Ta vzrok je v presajanju kulture mej zapadne Slovane. Mi ne smemo, je vskliknil grof Harrach, pozabiti ni jednega od njih; spominjati se moramo celó pozabljenega Dalmacije. Gledati moramo, da bomo tudi tjakaj presajali našo kulturo in utrjali slovanski duh! Ako ohranimo Avstrijo, ohranimo sebe. Od vlade zahtevamo, da izvede po dani obljubi povsod ravnopravnost; ne le na Češkem, ampak tudi v drugih deželah. Mi zahtevamo, naj vlada pomisli, da „justitia est fundamentum regnorum“. Uverjen sem iz čistega avstrijskega patrijotizma, da je potrebno, da se ohranijo naš in vsi drugi narodi!“

Makedonski nemiri. Bolgarska vlada je po svojem agentu v Carigradu, Markovu, vprašala, čemu se zbirajo tolike turške čete ob bolgarski meji. Govori se, da hoče zbrati Turčija v Makedoniji 75 (1) bataljonov, in da je amagovalec v Tesaliji, Edhem paša poklican v poveljništvo te armade. Turčija se boji bolgarskih agitatorjev in roparskih band, ki napadajo turško prebivalstvo. Oblasti so pobrale že 7000 pušk, katere so imeli skrite bolgarski naseljenci.

Viktor Globočnik †

Včeraj popoldne so izročili zemske ostanke Viktorja Globočnika domači zemlji. Sprevod je bil navzlic neugodnemu vremenu velečasten in je dokazal, kako priljubljen in spoštovan je bil pokojnik v vseh krogih.

Na krsto je bilo položenih nebroj vencev s krasnimi trakovi, izmed katerih naj omenimo samo naslednje, ki so imeli te-le napise: „Klub narodnih deželni poslancev — svojemu ljubemu, nepozabnemu tovarišu“ (trobojnica); „Deželni odbor kranjski — velezaslužnemu deželni poslancu“ (črna trak); „Mestni zastop — svojemu sočlanu“ (bela traka); „Mesto Škofja Loka — svojemu poslancu“ (črna trak); „C. kr. notarska zbornica — čislanemu večletnemu členu“ (črna trak); „Upravni odbor mestne hranilnice — svojemu prezaslužnemu predsedniku“ (lila-trak); „Svojemu zvestemu členu — Ljubljanski Sokol“ (trobojnica); „Svojemu častnemu členu — bralno društvo Tržič“ (bela traka); „Čitalnica v Kranji — bivšemu predsedniku“ (trobojnica); „Gorenjski Sokol — častnemu členu — zadnji pozdrav“ (trobojnica); „Okrajno učiteljsko društvo — svojemu členu“ (lila traka); „Slovensko bralno društvo v Kranji“ (trobojnica); „Pisarniško osebje — blagemu šefu“ (črna traka); „Rodbina Pupp“ (bela traka); „Blagemu prijatelju — rodbina Drukar“ (lila traka); „Rodbina C. Pirčeva — najboljšemu prijatelju“ (črna traka); „Predragemu prijatelju dr. Stempihar in dr. Šavnik“ (črna traka); „Rodbina dr. J. Kušarjeva“ (roza-traka); „Rodbina Ludovik Pollakova“ (roza traka); „Zadnji pozdrav prijatelju — rodbina V. Majdičeva“ (črna traka); „Nepozabnemu prijatelju — dr. Pekolj“ (črna traka); „Zadnji pozdrav — rodbini Dobida in Rakovec“ (črna traka); „Nepozabnemu dobrotniku — dijaška kuhinja“ (črna traka); „Zadnji pozdrav — kranjskih dijakov“ (bela-lila). Vence brez trakov so položili na krsto mej drugimi župan kranjski g. Šavnik, pokojnikov brat, c. svet. g. Ant. Globočnik, trdka Killer in g. Karol Polak iz Ljubljane.

Sprevoda se je razen sorodnikov udeležilo mnogo društev, mnogo intelligence iz Kranja, Ljub

ljane in iz drugih krajev in jako mnogo preprostega naroda. Pred hišo in na grobu so ginjaivo peli domači pevci.

Nagrobni govor je govoril pokojnikov prijatelj in načelnik kluba narodnih deželni poslancev g. dr. Ivan Tavčar. Njegov govor se je glasil nekako tako-le:

Z dovoljenjem visokočastitega gospoda dekana izpolnim bridko nalogo, da v imenu deželnozbornskega kluba narodne stranke spregovorim nekaj besed v zadnje slovo pokojnemu somišljeniku in prijatelju. Res, bil je nam somišljenik in s svojim čistim značajem, svojim zvestim prepričanjem in s svojim blagim srcem stal je v vrstah naših bojevnikov. Vsak njegov korak bil je posvečen malemu narodu, v kojega sredi se je rodil, in sedaj, ko se je spravljen s svojim Bogom zgrudil v grob, tudi nasprotniki ne najdejo pege na njegovem jasnem imenu. (Od kar je bil izvoljen deželni poslanec, trudil se je neumorno, da bi vpešno zastopal koristi svojih volilcev. Ko je bil v najboljšem delu, preseliti se je moral v tiste višave, kjer ni preprirov in ne sovraštva. Mi pa, ki potrpi stojimo ob odprti njegovi gomili, dajmo mu s polnega srca svedočstvo, da je bil mož v najlepšem pomenu besede, da je bil vzoren rodoljub, in da je bil vnet in kipeč zastopnik svojih volilcev. Na bojišču je umrl! Ko se ga je takorekoč že oklepala blede smrt, zabajal je še v deželno zbornico in prej kot ne moral je zagadel umreti, ker je bil deželni poslanec. Somišljeniki ohranimo mu trajen spomin, in danes prav živo občutimo, da ga bode — vzlic veliki njegovi poniznosti — stranka, koji je vedno služil, preobčutno pogrešala, ker nima preobilo tacih značajev, kot je bil pokojni Viktor Globočnik.

In kaj naj spregovorim o prijatelju! Ne samo somišljenik, bil nam je tudi prijatelj in darove svoje zlate duše je bogato delil mej nas. Videli smo ga še ravnokar, in da si je zdihoval pod sponami svojega slabotnega telesa, upali smo, da nam bode še dolgo časa ohranjen, in da nas bo v tužnih urah še večkrat bodrila njegova vesela in odkritosrčna beseda. Varali smo se, čez noč je umrl. Ni imel sreče in zagadel je moral prominiti v dobi, ko se drugi še veselo življenja. Za sabo je pustil obupana roditelja v visoki starosti, žalujoče sorodnike in brez broja prijateljev, kojim poka srce pri prezgodnem grobu. Pomagati si ne moremo!

Sedaj, dragi prijatelj, skazali smo Ti zadnje ljubav, položili smo Te v zemljo slovensko, ki Te bo objemala odelej naprej s tisto ljubeznijo, koja si ji skazoval, ko si še mej nami bival. V veljavno družbo si prišel: Tvoja gomila senčila se bode pod genijem pesnika-velikana in ljubeznivega pesnika s posavske ravnine. Iz njihovih del si zajemal naučenje za rodoljubno svoje delovanje. In sedaj sta Te sprejela v svoje obližje, da si postal deležen večnega miru in počitka. Mi pa se poslavljamo od Tebe z željo, da bi takrat, kadar mah poraste nad Teboj, imel narod srečnejše dneve, nego jih ima dandanes!

S solznimi očmi in teškega srca so udeležniki spreveda zapustili novi grob, saj se vsakdo čutil, da je bil pokopan jeden najboljših, najznačajnejših in najsimpatičnejših slovenskih mož.

Pogreba so se mej drugimi udeležili gg. dež. glavar Detela, dež. glavarja namestnik baron Lichtenberg kot zastopnik kluba veleposesnikov, dež. odborniki ces. svet. Murnik, Povše in dr. Tavčar; okr. glavar dr. Gstettenhofer, kot namestnik dež. predsednika; drž. poslanci gg.: dr. Ferjančič, Kušar in Pogačnik; deželni poslanci gg.: župan Hribar, Jelovšek, Košak, Lenarčič, dr. Majaron, predsednik trgovske in obrtne zbornice Perdau, podpredsednik trgovske in obrtne zbornice Klein; predsednik notarske zbornice g. Gogola s notarji: gg. Komotar, Plantan, Rahne, dr. Smidinger; župan Kranjski g. Šavnik s obč. svetniki; sodna svetnika Polec in dr. Pekolj s mnogimi sodnimi uradniki; gimnazijski ravnatelj Hubad s profesorji kranjske gimnazije; okr. šolski nadzornik Žumer s mnogimi učitelji iz raznih krajev; dalje zastopniki „Slov. učiteljskega društva v Ljubljani“, zastopniki akad. društev „Slovenija“, „Triglav“ in „Sava“, deputacije škofjeloške čitalnice in Ljubljanskega „Sokola“ s zastavo, deputacije raznih društev iz drugih kranjskih krajev, domača društva s zastavami, šolska mladina, in jako mnogo pokojnikovih osebnih prijateljev.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. marca.

— (Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani) je poslalo načelniku kluba narodne stranke g. dr. Tavčarju naslednje pismo: Veleodborni poslanec! Velecenjeni gospod predsednik! Udano podpisani odbor „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“ izreka narodnemu klubu deželni poslancev odkritosrčno sožalje ob bridki izgubi, ki ga je zadela s smrtjo velezaslužnega deželnega poslanca, g. Viktorja Globočnika. Z narodnim klubom deželni poslancev čuti slovensko učiteljstvo to nemadomestno izgubo tem bolj, ker je bil preblagi pokojnik odkritosrčen, dober prijatelj slovenskega učiteljstva. Za odbor „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“: Predsednik: Juraj Režek, tajnik: E. Gangl.

— („Zavašniki“.) Iz duhovniških krogov nam pišejo: „Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe“ je druga zapoved v naši krščanski veri. Kako se je ta zapoved spolnovala i mej duhovniki pred nekaj desetletji v škofiji ljubljanski, nam kaže v 5. številu „Dom in Sveta“ pisatelj v Hicingerjevem životopisu. Stran 130. se glasi: Po dvanajsetletnem kapelanovanju je postal samostojen dušni pastir v majhni župniji Pod lipo pri Vrhniki. Zaradi slabega gmotnega stanja skoro ni mogel živeti; zato je večkrat prosil za boljše župnije na vse strani. Skliceval se je na svoja izvrstna spričevala, na svoje pisateljske zasluge za cerkev in šolo . . . vse je bilo zaman, ljubljanski stolni kanonik Jurij Zavašnik (Sauschnigg!) nasprotoval mu je povsod, kjer je le mogel. Knez in škof Anton Alojzij Wolf je sicer Hicingerja jako cenil; leta 1849. ga je hotel pozvati kot profesorja za pastirstvo v ljubljansko semenišče. A Zavašnik je prodril s svojim kandidatom. Pozneje je bil Hicinger na tem, da bi postal stolni kanonik, a tudi to mu je ljubeznivi nasprotnik preprečil. — Tako ima, kakor pravijo tisti, ki vedo in čutijo, ljubljanski kapitel še dandanes par Zavašnikov v svoji sredi! A vsaka sila do vremena! Upamo, da bo novi knezoškof, ki pozna dejanske naše razmere, sam vladal škofijo ljubljansko.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Jutri v torek, pela se bode zadnjikrat v tekoči sezoni opera „Vesele žene vindzorske“. V četrtek se bode igrala burka „Krojač Fipa“ in pela opera „V vodnjaku“, v soboto se uprizori igrokaz „Otok in struga“, po noveli dr. Tavčarja spisal Ig. Borštnik. Ta igra se uprizori na korist dvema zaslužnima in priljubljenima igralkama gospe Danilovi in gospodični Slavčevi.

— (Slovensko gledališče.) V soboto sta se zopet peli operi „Cavalleria rusticana“ in „V vodnjaku“ in to prav hvalevredno. Gledališče je bilo jako dobro obiskano. — Včeraj se je predstavljala zabavna burka „Robert in Bertram“. Občinstvo se igri ni moglo nasmejati. Gledališče je bilo razprodano.

— (Volilo.) V Črnomlju umrl kanonik v. p. gosp. Jakob Stariha je volil 9500 gl. z večletnimi obrestmi vred za napravo petih dijaških ustanov, katerih podelitev pristojna knezoškofijskemu ordinarijatu ljubljanskemu.

— (Stekel pes) je v ilirsko-bistriškem okraju ogrizel tri osebe, katere so bile poslani v Pasteurjev zavod na Dunaji. Pasji kontumac v Trnovem in v Ilirski Bistrici je bil podaljšan za tri mesece.

— (Ljubljanska tragedija.) V Sežani je 4. t. m. v gostilni pri treh kronah 23letni zavarovalniški uradnik Karol Roth iz Gradca ustrelil na svojo 20letno ljubimko Sofijo Neth in jo smrtnonevarno ranil, potem pa samega sebe ustrelil v glavo. Povod temu je bilo to, da so se Rothovi stariši upirali nameravani ženitvi svojega sina s Sofijo Nethovo.

— (Lojalnost tržaškega dež. zbora.) V „Edinosti“ čitamo: V Avstriji smo vstopili v leto velikega dinastičnega slavlja, v jubilejno leto. Vsi narodi avstrijski se hočejo zbrati letos po svojih zastopnikih okoli Najvišjega prestola, da poklonijo Najboljemu vseh vladarjev: ponovljeno zatrdilo svoje udanosti, svoje zvestobe, svoje ljubezni, da mu poklonijo svoje vse — svoja srca!! V vseh deželnih zastopih je prišlo do vznešenih manifestacij v tem smislu v vseh, le v tržaškem ne!! Le tržaški deželni zbor se ni spomnil jubileja svojega lastnega vladarja, pač pa se je stranka, ki izključno gospodari v tem deželnem zboru, spomnila na navdušen način in ob slovesni priliki — na

občnem zboru progressa — jubileja ustave v Italiji!! Gospod deželni glavar tržaški ni imel časa, da bi bil storil, kar bi bil lahko, da bi bil sklical poslance v zaključno sejo, v kateri bi bil objavil istim zaključnje zbora in bi nudil prilike zbornici, da izvrši dolžnost do svojega vladarja!! Ni storil tega, marveč je raje pismenim potom zaključil zbornico. Tako ni le izostala tukaj vsaka dinastična manifestacija povodom jubilejnega leta Frana Josipa I., cesarja avstrijskega in najvišjega Gospodarja tudi mestu tržaškemu, ampak je moral izostati tudi oni kratki Evviva, ki je navaden ob zaključanju zbora. Gosp. deželni glavar ni imel časa, da bi bil sklical deželne poslance v zaključno sejo, pač pa je imel časa, da je šel na italijanski konzulat, da je tam čestital in navdušeno govoril vpricho italijanskih podanikov povodom — jubileja v Italiji!! Na petdesetletnico svojega vladarja so pozabili, petdesetletnice štatuta tuje države so se spominjali vsem svojim srcem. Ti dogodki kriče!

* (Prestolonaslednica-vdova Štefanija.) V petek ponoči je postalo nadvojvodinji Štefaniji, ki leži že dalje časa radi influenčnega vnetja sopil, jako slabo. Bati se je bilo katastrofe. Štefanija se je izpovedala in prejela sv. obhajilo. Po Dunaju se je že raznesla vest, da umira, toda kmalu je visoki bolnici odleglo. Cesar je prišel že parkrat k Štefaniji ter ji dajal poguma. Štefanija je vedno pri zavesti. Zdravniki trdno upajo, da jo rešijo.

Darila.

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Fr. Višnikar, deželni poslanec l. t. d. v Ribnici 20 kron mesto venca na grob nepozabnemu prijatelju in sošolcu Viktorju Globočniku. — Živio rodoljubni darovalec in njega nasledniki!

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 7. marca. V parlamentu cirkulira naslednja ministerska lista: Thun, predsedstvo in notranja dela; Welsersheimb, domobranstvo; Kaizl, finance; Bärnreuther, trgovina; Pininski ali Ruber, justica; Bylandt-Reith, nauk; Wittek, železnice; Mihael baron Kast, zdaj deželni glavar v Lincu, poljedelstvo.

Dunaj 7. marca. Tu mudeči se člani parlamentarne komisije desnice imeli so danes ob 1. uri popoldne dolgo posvetovanje z Bilinskim. Zatrjuje se, da želi cesar, naj prevzame Bilinski finančni portfelj, in to z ozirom na nagodbo. Ako se to zgodi, ostane Ruber justični minister, Kaizl pa postane minister brez portfelja.

Dunaj 7. marca. Danes opoldne je bila pri podpredsedniku drž. zbora, dr. Fuchsju konferenca, katere so se udeležili: Bilinski, Kramar, Stransky, Dzieduszicky, Jaworsky in Vuković, in v kateri se je naznanilo, da je vstop Jaworskega in Kaizla v ministerstvo za gotovljen.

Dunaj 7. marca. Nemško liberalni veleposestniki imajo danes posvetovanje, ali naj Bärnreutherju dovolijo, vstopiti v Thunovo ministerstvo.

Dunaj 7. marca. Ako bi nemškoliberalni veleposestniki dr. Bärnreutherju ne dovolili, da sprejme trgovinski portfelj, potem postane trgovinski minister poljski posl. Milewski, v katerem slučaju pa grof Pininski ne pride več v poštev za justični portfelj.

Dunaj 7. marca. Pogajanja mej Thunom in levičarji vodi Chlumecky.

Dunaj 7. marca. Pričakuje se, da grof Thun že jutri zvečer predloži cesarju ministersko listo, in da se razglasi pojutrišnjem.

Dunaj 7. marca. Thun je v opetovanih konferencah z Goluchowskim sestavil svoj program že popolnoma. Njegova naloga je, omogočiti redno delovanje parlamenta, zlasti v to svrhu, da se pravočasno obnovi nagodba. Ako bi to vskld nemške obstrukcije ne bilo možno, hoče poskusiti najprej s spremembo državnozbornskega pravilnika. Če se ta ne da doseči parlamentarnim putem, jo doseže izvenparlamentarnim načinom. Signatura celega položaja, zlasti pa mišljenja v najodločilnejših krogih, je izrek: „Man hat die Geduld verloren!“

Dunaj 7. marca. Stališče desnice napram Thunu je po avtentičnih pojasnitvah naslednje: Thun je še problem in ne ve se, ali

ga ne bodo dogodbe potisnile tja, kamor ni hotel iti. Thun se kmalu prepriča, da je desnica pač disponirana za neko novo koalicio, ali nasprotja mej strankami, ki prideje v poštev, so tolika, da tej koaliciji ni dosti zaupati. V soboto prirede nemški nacionalci veliko demonstracijo, v nedeljo pa socija ni demokratije. Že tu se pokaže Thunova energija. Demonstrantje nikakor ne bodo pripustili, da si Thun z jednim delom opozicije utdi stališče. Isto tako pa je brez dvoma, da Thun napram dijakom in napram pouličnim izgrednikom ne sme kazati tiste slabosti, kakor Gautsch. V desnici, na katero je Thun v prvi vrsti navezan, se nahajajo elementi, kateri so pač naklonjeni nameravani koaliciji, cela desnica pa to ni. Desnica stoji na načelih adresnega načrta. Ona sicer ne more nikomur brniti, da glasuje za vladu, ali združiti se z nasprotniki svojih, v adresi izrečenih načel pač ne more. Zadnjo besedo ima izvrševalni odbor desnice, ki je sklican na četrtek. Desnica neče za vsako ceno preprečiti take koalicije, a podpirala bo vladu samo, če bo imela voljo vladati v smislu adrese. Ako vsprejme Thun v svoje ministerstvo člana kake obstrukcijske stranke, tega desnica ne bo smatrala za napoved nasprotstva, ali razmerje mej vladu in desnico potem ne more biti tako, kakor bi bilo želeli.

Dunaj 7. marca. Na Dunaju nahajajoči se člani češkega kluba so izdali komunike, v katerem pravijo mej drugim: Upamo, da grof Thun ni več tisti, ki je bil, mislimo, da se je kaj naučil; zlasti, da je spoznal, da v svoji okolici ne sme imeti ljudi, kateri ga gonijo v boj. Že mej delegacijskim zasedanjem je dal dokaze, da želi častnega miru s Čehi. Razmerje mej njim in Čehi ni odvisno od Čehov, ampak od Thuna, od sestave njegovega ministerstva in njegovega programa. Češki poslanci pa se zavedajo svoje odgovornosti ter ne bodo osebnega momenta stavljali nad stvarne interese, ker pričakujejo, da bo Thun na Dunaju nekaj družega, kakor je bil v Pragi.

Dunaj 7. marca. Gautscha usoda je bila odložena že 27. minulega meseca. Glavni vzrok je bila slabost, katero je pokazal pri revoltah na visokih šolah. Zlasti slab vtisk je v odločilnih krogih naredilo to, da je Gautsch še nekako umaknil svojo lastno naredbo glede obnovitve dijaške obljube pri vpisovanju. V petek ob 1. uri popoldne je bil Gautsch pri cesarju ter mu vročil pismeno demisijo vsega ministerstva. O dotični avdijenci niso dobili listi nikakega poročila, dasi je to sicer navada. V soboto ob 3. uri popoldne je dobil Gautsch obvestilo, da je demisija sprejeta. Seveda je na Gautschev odstop znamenito uplivalo tudi to, da ni mogel cesarju glede bližajočega se zasedanja državnega zbora ničesar obljubiti. Gautsch je Vašemu poročevalcu sam rekel, da si je bil svoj čas izgovoril pravico odstopiti, kakor hitro spozna, da niti najnujnejših zadev ni možno rešiti parlamentarnim putem.

Dunaj 7. marca. Nadvojvodinja Štefanija je danes jako slaba.

Dunaj 7. marca. Cesar je danes bolgarskega kneza Ferdinanda vzprejel v posebni avdijenci, kateri se pripisuje največja politična važnost.

Praga 7. marca. Na Přikopih bili so včeraj izgredi, katere so prouzročile provokacije nemških buršev; 150 redarjev je razgnalo demonstrante, 5 oseb je bilo aretiranih. Češki dijak Čelakovski bil močno ranjen. Demonstrantje so razbili mnogo okenj.

Carigrad 7. marca. Urednik bolgarskega lista „Novosti“, Makedonski, je bil v soboto v svoji pisarni umorjen. Morilec je zbežal. Policija je aretovala 50 oseb, a pravega storilca še nima.

Rim 7. marca. Poslanec in znani pesnik Cavallotti je bil včeraj v dvoboju na sablje ubit. Uzrok dvoboju je bila polemika v „Gazzetta di Venezia“ in „Piccolo“. Nasprotnik je Cavallottija zadel v usta in mu predril vrat.

Pariz 7. marca. Srbski poslanik Milutin Garašanin je včeraj zvečer umrl. Znan je posebno izza časa, ko se je uprl kralju Mi-

lanu zaradi ločitve njegovega zakona z Natalijo. Moral je bežati iz Belegrada radi velikanskih demonstracij, pri katerih je tekla kri.

Postano.*)

V „Slov. Narodu“ z dne 4. marca t. l. št. 51 bral sem, da je v seji občinskega sveta ljubljanskega dne 3. marca t. l. gospod občinski svetnik Gogola poročal o ponudbi gospe Terezije Povše glede odstopa sveta v Prulah za ondi projektovano cesto, pri kateri priliki se je gospod Gogola izrazil, da jaz v ta namen odstopim svoj svet, — a dam ga samo s pogojem, ako dobim zanj toliko sveta gospe Povšetove, kolikor bi ga moral mestni občini odstopiti. Jaz izjavim tukaj, da ni res, da sem jaz le kedaj se izrazil, da prepustim svoj svet mestni občini za projektovano cesto v Prulah, a dam ga samo s pogojem, ako dobim zanj toliko sveta gospe Povše, kolikor bi ga moral jaz mestni občini odstopiti.

Moj svet, o katerem je gospod Gogola govoril je sadni vrt tik Karlovske ceste, in jaz bi mogel le blazen biti, ko bi take pogoje sklepal, da bi od stopil svoj vrt, katerega kvadratni sežanj velja najmanj 40 gld., za svet gospe Povšetove to stane njen svet le 2 gld. štirinajški sežanj. (367)

Ljubljana, dne 5. marca 1898.

Janez Ahlin.

gostilničar in posestnik v Ljubljani, Karlovska cesta št. 20.

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Stev. 61. Doželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 852.

Nova opera.

V torek, dne 8. marca 1898.

Tretjikrat:

Vesele žene Vindzorske.

Komično-fantastična opera v treh dejanjih, po Shakespearjevi veseligrigi spisal dr. S. M. Mosenthal, poslovenil N. K. Vglasil Oton Nicolai, Kapelnik Hilarij Benišek. Vprizoril režiser Josip Noll.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7¹⁵ 8. uri. Konec po 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v četrtek, dne 10. marca 1898.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Marčij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
5.	9. zvečer	729.9	1.4	sl. zahod	jasno	0.0
6.	7. zjutraj	728.1	-0.8	sl. svzh.	megla	
	2. popol.	728.9	3.7	sr. vzhod	oblačno	
7.	9. zvečer	727.0	2.8	brezveter.	dež	3.4
	7. zjutraj	727.0	4.0	sl. jzah.	megla	
	2. popol.	727.7	6.1	sl. sever	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 1.6° in 1.9°, za 0.3° in 0.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 7. marca 1898

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 45 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 40 "
Avstrijska zlata renta	122 " 95 "
Avstrijska kronska renta 4%	102 " 60 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " " "
Ogerska kronska renta 4%	99 " 55 "
Avstro-ogerske bančne delnice	928 " " "
Kreditne delnice	363 " 75 "
London vista	120 " 20 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 72 1/2 "
20 mark	11 " 75 "
20 frankov	9 " 53 "
Italijanski bankovci	45 " 20 "
C. kr. cekini	5 " 66 "

„Slov. bralno društvo v Trbiču“
naznanja tužno vest, da mu je umrl 4
t. m v Kranji, njega prezasluzeni član
gospod (372)

Viktor Globocnik

c. kr. notar.

Trbič, dne 5. marca 1898.

Vrt v Kamniku

blizu kopališča, jako prikladen kot stavbišče za
hišo ali vilo, se prodaja za primerno ceno.
Kupci naj se ogledajo v Kamniku, Poštno
ulico št. 10 (360-2)

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane jut. kol. Praga čez Trbič
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. s jutraj osebni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lenc, Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten. — Praga v Novo mesto in v Metevje. Ob 6. uri 15 m. s jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. s večer mešani vlak. — Prihod v Ljubljano, j. k. Praga iz Trbiča. Ob 5. uri 52 m. s jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. s večer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Praga iz Novega mesta in iz Metevja. Ob 8. uri 19 m. s jutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. s večer mešani vlak. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. s jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. s večer. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. s jutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 20 m. s večer. (17-53)

Šokolada in Cacao Suchard.

Da se prepreči dogodivša se nepo
razumljenja, se častito občinstvo opo
zarja, da tovarna Ph. Suchard tako
zvano „lemljivo šokolado“ (Bruch-
Chocolade) niti ne izdeluje, niti v trgo
vino spravlja

Šokolade Ph. Sucharda se za-
jamčeno čiste dobavljajo in, kakor
znano, le v stuničolu zavite s tovar-
niško znamko in podpisom (32-9)

Gustelnu Št. ju

k zaročitvi v L. cu

najiskrenejše čestitke! (373)

Živela nevesta, živel ženin!

Učenca

tako vzprejme (370-1)

Friderik Hoffmann, urar na Dunajski cesti.

Trgovski pomočnik

specerijake trgovine 1886 službe tukaj ali drugod pod
ugodnimi pogoji. — Ponudbe se prosi pod „A. J.“ uprav-
ništvu „Slov. Naroda“. (361-2)

← Uradno dovoljena →

I. najstarejša posredovalnica stanovanj in služeb

G. FLUX

Gospodske ulice št. 6 pri tleh na desni

prilporeča in namešča (347-3)

službe iskajoče vsake vrste

(moške in ženske) za tukaj in drugod. Za ko-
likor mogoče hitro in vestno postreže se jamči.

I. občno radeško konsumno društvo

registrovana združba s omejenim poročtvom

prodaja na debelo

dobro pristno dolensko vino

po 20 do 24 kr. liter

od žel. postaje Zidani most.

Kdor ga želi kupiti, blagovoli zahtevati cenik
in pokušenj. (368-1)

Lepa hiša

z vrtem, ležeča ob okrajni cesti na Ljubljano in
Štajersko, s 8 kleti in 6 sobami, krita s skalami,
pripravna za trgovino in krčmo, ker je blizu rudnika,

proda se pod ugodnimi pogoji.

Kupci naj se zgledajo pri Janezu Vider-
garju, posestniku v Lokih št. 23, pošta Za-
gerje ob Savi. (307-3)

Pedpisane naznanjam, da izdelujem vsake vrste

pohištva

iz mehkega lesa likane, potem v staro nemikem
zlogu (Altdeutsch, kakor postelje, omare, mize i. dr.,
kakor tudi stavbinske stvari, okna, vrata, tla itd.

Za mizarje stružnice (Hobelbänke).
Potem važno za gg. gostilničarje lednike (Eiskisten).
Vse to izdelujem točno, iz dobrega, suhega lesa in
po najnižji ceni.

Se najtopleje priporočam

Ivan Marguš

mizarski mojster

v Škofiji Loki.

(364-2)

Kuverte s firmo

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

P. n.

Usvoja se s tem velečastitemu p. n. občinstvu udano nazna-
njati, da sva izročila gospodu

Franu Kaiser-ju v Ljubljani

zastopstvo najinih svetovnoslavnih

Opel-koles

(na katerih se je, kakor znano, pridobilo mojsterstvo sveta, Evrope,
Nemčije, Avstrije itd. za leto 1897), kakor tudi najbolj znane Pa-
riške Acatène Metropole (kolo brez verige, na katerem
se je vršila historična dirka Bordeaux-Paris in se je pridobil 24urni
rekord), ter prosiva, da istega počasti s svojo blagonaklonjenostjo.

Z velespoštovanjem

(369-1)

Opel & Beyschlag, Duna, I.,
Kärntnering 13.